

25. ²⁰/ Πάλκ(ος) Νικολάου, Κίς Πάλκ(ος) 40. ²¹/ Στάμ(ος) Άλβήζη 50. ²²/ Γιορδάκης Μπρασσοβάν(ος) 30. ²³/ Χρήστ(ος) καὶ Δημήτρης Πολιτζανίτης 60. ²⁴/ Άγοραστ(ός) καὶ Κρηκόρης 20. ²⁵/ Νικόλα(ος) Σάββα 30. ²⁶/ Γεώργης Τουρναβίτης 30. ²⁷/ Δημήτρης Τουρναβίτης 25. ²⁸/ Σαούλης Καρακαντᾶς 21. ²⁹/ Δῆμ(ος) Ῥαϊτζου 31. // Δεύτ(ος) Μίχου F 20. ²/ Δῆμ(ος) Γεωργίου 30. ³/ Μανόλης ἀπὸ τὸ Ῥίμνικο 60. ⁴/ Πάν(ος) Γιαννητζαρόπουλος, ὁ καὶ Παπαζῆκ(ος) 30. ⁵/ Κυρούσης Γεωργίου 30. ⁶/ Τριαντάφυλλ(ος) νέ(ος) 21. ⁷/ Κωνσταντῖν(ος) υἱ(ὸς) τῆς Σαλονικιάς 21. ⁸/ Χρυσάφης Παλάτη 10. ⁹/ Δημήτρης Μπουγιουκλῆς 30. ¹⁰/ Δῆμ(ος) Τζακῆρης καὶ Θεόδωρος 30. ¹¹/ Γιάννης Μίχου 150. ¹²/ Γιάννης Κοτζ(ὸς) ἀπὸ Ῥαιδεστό 150. ¹³/ Χατζῆ Μῖχ(ος), ἥτοι Μιτζάτζ(ος) ἀπὸ Λόφτζα 00. ¹⁴/ Κύργι(ος) Γραμματικοῦ 50. ¹⁵/ Χριστόδουλ(ος) 21. ¹⁶/ Πέτρος Βλαδίκας 8. ¹⁷/ Μαίκολας 12. ¹⁸/ Μπάρμπουλας 10. ¹⁹/ Κώμαν(ος) Ὀκνιάν(ος) 12. ²⁰/ Γιαντζῆς καὶ Νίκος 10. ²¹/ Πέτρος Μπακάλης 6. ²²/ Δῆμ(ος) τοῦ Γκιούρκου 20. ²³/ Κυρίτζης γαμβρὸς τοῦ Μαυρομάτη 10. ²⁴/ Γιόργης Χατζῆ Μαντάλη 18. ²⁵/ Λούκας τοῦ Ἀντώνη ἀπὸ τὸ Μπραγκοβάνι 18. ²⁶/ Ἀναστάσης Δεύτου 12. ²⁷/ Μπούνι(ος) 6. ²⁸/ Γιάννης Ῥαχωβιτζαν(ὸς) 12. ²⁹/ Γιοβάνκος 6. // Βούλγαρης ὁποῦ ἐπωλοῦσε τὰ Ἀμπάδια F 30. // φύλλ. // ²/ Κὺρ Λευδέρης Πάλκου 12. ³/ Κὺρ Μόσκ(ος) 10. ⁴/ Στόγι(ος) καὶ Δημήτρης Τζεκερδέκιδες 24. ⁵/ Γιάννης Καλαβραῖζ(ος) ἀςλλ<άνια> 4. <F> 8. ⁶/ Θανάσης ἀπὸ τὸ Μισῆρι, ἥτοι Τάταρης 20. ⁷/ Κῶνστας Γρηγορίου ἀςλλ<άνια> 10 <F> 20. ⁸/ Πάλκος Κόγιου 25. ⁹/ Στάνι(ος) Λεμοντζῆς 21. ¹⁰/ Καὶ σημείωσαι εἰς τὴν σούμαν τὴν συναγμένην τῶν ἄνωθεν, ¹¹/ τὸ πῶς ἐπερίσσευσαν F 345. ἀπὸ τὰ 2400. παρὰνω, ¹²/ διότι ἔδωσαν καὶ τοῦ Ἀπόρη Στεφάνου τὰ ταγμένα 50. φλου-¹³/ριὰ, καὶ εἶχας καὶ μερικὰ ἔξοδα, καθὼς φανερώνουν τὰ Κατάστιχα τῶν Χαρατζαρέων.

1. Κατὰ συνέπεια, ἡ χρονολογία 1704 γιὰ τὸ δάνειο τῆς προηγ. εγγρ. («Υπόμνημα ιγ'», φ 165r στ. II) εἶναι λανθασμένη.
2. Δηλ. ὁ ἐπονομαζόμενος Κίς [:κυρ] Θεοδωρόπουλος.

I/ 6

1726/ II/ 1

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 172r-v

Πρακτικό. Δωρεά τῆς Κ στον Πανάγιό Τάφο.

// Ὑπόμνημα ιη' . // φύλλ. II
²/ Ἐνα Κανδήλιον ἀργυρὸν ἐπρόσφερεν ³/ ἡ Κομπάνια εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον.
⁴/ Εἰς αἶδιον μνήμην γράφομεν ἐνταῦθα, ὅτι θεοῦ II 138. II ⁵/ βοηθ(εί)α παρακινουμένη ἡ Ταπ(ει)νὴ Κομπάνια αὐ-⁶/τῇ τῶν Πραγματευτῶν Ῥωμαίων

τοῦ Σιμπινίου, εἰς ⁷/ τὰς ἡμέρας τοῦ νῦν Προεστῶτ(ος) κυροῦ Θεοδώρου ⁸/
 Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἀλβανιτοχωρίου, κοινῇ ἐξόδῳ καὶ ⁹/ συνδρομῇ ὁλονῶν τῶν
 Παλικαρίων, εὐτρέπισαν ἐν ¹⁰/ τῇ Βρατισλαβία /:ἤτοι Μποροσλόβι:/ πόλ(ει)
 τῆς ¹¹/ Σιλέξιας, ἓνα Κανδήλιον Ἀργυροχρυσ(ο)μένον, τὸ ¹²/ ὁποῖον
 ἐτράβιξεν ὁκάδες ἐπτά, καὶ ἡ τιμῆτου, καὶ ¹³/ ἡ πλερωμὴ τῆς κατασκευῆς
 αὐτοῦ ἔκοψεν φλορίν-¹⁴/τζια οὐγκρικά 1140. ἤγουν Χίλια ἑκατόν σαράν-¹⁵/τα,
 ὅπου κάμουν ἀσλανιά καινούρια τῆς Τουρκίας ¹⁶/ 712. ἤγουν ἐπτακόσια δώ-
 δεκα, καὶ φέρνωντάς το ¹⁷/ εἰς τὸ Σιμπῖνι, τὸ ἔστειλαν εἰς Κωνσταντινούπολιν
 τῷ ¹⁸/ Μακαριωτάτῳ νῦν Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ ¹⁹/ κυρίῳ Χρυσάνθῳ
 Νοταρᾷ, διὰ μέσου τοῦ κὺρ Ἰωαν-²⁰/νάκη Νίνου, διὰ τὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸν
 πάνσεπτον ²¹/ Ναὸν τοῦ Παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἡ-²²/μῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν ἔτει τῆς Σωτηρίας ²³/ 1726. Μηνί Φεβρουαρίῳ 1.

²⁴/ Ἡ δὲ Ἐπιγραφὴ τοῦ Κανδηλίου ²⁵/ διὰ στίχων Ἰαμβικῶν οὕτως ἔχα-
 ράχθη:

// Μετ' εὐλαβείας, τὸν παρόντα, καὶ δέους ²/ || Ἀργυρόλυχνον,¹ ||
 Ἐλαιόλυχνον, εἰς αἶδιον κλέ(ος) ³/ Ἡ Ὁρδόδοξος τῶν ἐν Ἑρμανουπόλει²
⁴/ Ἀθλοῦσα Γραικῶν Πραγματευτῶν κοινότης ⁵/ Ἀφιέρωσε τῷ Ζωηφόρῳ
 Τάφῳ ⁶/ Ἐτει κρατοῦντι τῆς Βροτῶν σωτηρίας ⁷/ αἰκδ'.

⁸/ Ὁ Γράφας Ἰωάννης Ἀδάμη ⁹/ ἐσημείωσεν εἰς αἶδιον μνήμην.

1. Προσθήκη του Ι. Αδάμη στην εγγραφή που ο ίδιος είχε αρχικά καταχωρίσει στο φ 138 του «παλαιού» κώδικα (με την αρίθμηση του πρώτου συντάκτη του Πάνου Ιωάννου [=BAR, mss. gr. 975, φ 128r κατά την αρίθμηση της Βιβλιοθήκης]).
2. Hermannstadt ονομαζόταν το Σιμπίου από τους Σάξονες.

I/7

1727/II/2

976/φ 173r

χ. Ιωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Οικονομικοί περιορισμοί των μελών της Κ από τον σαξονικό Δήμο του Σιμπίου. Ιεραρχία κανόνων δικαίου στην Τρανσυλβανία. Σχέσεις Κ με τις τοπικές αρχές.

// Ὑπόμνημα ιδ'. Διὰ τὰ ὀπρίσματα || φύλλ. ||

²/ ὅπου μᾶς ἔκαμαν οἱ Καστρινοὶ Σάσοι.

³/ Εἰς τοὺς 1727. Φεβρουαρίου 2. Διὰ παντοτι- || 138. || ⁴/νὴν ἐνθύμησιν γράφομεν καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ Καστρινοὶ ⁵/ Σάσοι τοῦ Σιμπινίου, δίχως καμίαν εὐλογον αἰτίαν ⁶/ ἢ πρόφασιν Ἐγκλήματ(ος), ἔστ(ει)λαν εἰς ὅλα τὰ κο-⁷/νάκια τῶν ἡμετέρων Πραγματευτῶν, καὶ ὄπρισαν ἁ-⁸/ποφασιστικᾷ, ὅτι